

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/41/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8525200632
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2025:8525200632.1

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX C., právne zastúpená: JUDr. Marcel Mašan, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Dostojevského 3313/12, 058 01 Poprad, IČO: 36 858 935, proti žalovanému: D. C., nar. X.X.XXXX, bytom E. F. X, XXX XX B. G., v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd nariaďuje neodkladné opatrenie v nasledovnom znení:

I. Ukladá žalovanému, aby sa nepribližoval k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, v trestnom konaní a v priestupkovom konaní, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho účasti pri týchto úkonoch, a to po dobu 36 mesiacov od nariadenia tohto neodkladného opatrenia.

II. Ukladá žalovanému, aby nevstupoval do obydľia žalobkyne – bytu č. 25 na 4. poschodí na ul. H. XX, C., ako aj do bytu č. 6 na 3. poschodí v mieste trvalého pobytu žalobkyne na I. C. J. XXXX/X, C., a to po dobu 36 mesiacov od nariadenia tohto neodkladného opatrenia.

III. V prevyšuje časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

IV. Súd poučuje žalovaného, že môže podať v postavení žalobcu proti žalobkyni v postavení žalovanej žalobu vo veci samej, a to o náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia vznikla.

V. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podaným návrh na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala, aby súd a nariadil žalovanému, aby sa nepribližoval na viac ako 20 metrov k žalobkyni, aby ju nekontaktoval písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami s výnimkou vecí týkajúcich sa starostlivosti mal. syna a nevstupoval do obydľia žalobkyne, a to do bytu č. 25 na 4. poschodí na ul. H. K. L. M. C., kde býva v podnájme, ako aj do bytu č. 6 na 3. poschodí v mieste trvalého pobytu žalobkyne na I. C. J. XXXX/X, C., a to všetko po dobu 36 mesiacov od vyhlásenia uznesenia.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia dôvodila tým, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 05.03.2021, sp. zn. 9T/ 137/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 01.06.2021, sp. zn. 2To/11/2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.06.2021, bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu výtržníctva a zločinu ublíženia na zdraví, ktorého obeťou sa dňa 09.06.2020 stala žalobkyňa, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 4 mesiacov.file_0.jpg

Podľa informácií žalobkyne bol žalovaný dňa 15.05.2025 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý trest vykonával v ÚVTOS Prešov. Žalobkyňa uviedla, že má zo žalovaného strach. Po útoku navštevovala psychiatra, a keď sa dozvedela, že by mal byť žalovaný na slobode, jej psychický stav sa zhoršil a opäť potrebovala psychiatrickú pomoc. Pri útoku jej žalovaný spôsobil zranenia, ktoré jej spôsobili trvalé následky, a to poškodenie krčnej chrbtice, v dôsledku ktorého stále trpí bolesťami. Táto skutočnosť prehľbuje jej traumu zo žalovaného, keďže sa jej trvale vybavujú spomienky na jeho fyzický útok na ňu. Žalobkyňa uviedla, že žalovaný sa opakovane vyjadril, že sa chce s ňou opätovne kontaktovať po svojom prepustení z výkonu trestu. Žalobkyňa a žalovaný majú spolu dieťa, maloletého N. B., nar. XX.XX.XXXX. Žalovaný má upravený styk prostredníctvom videohovorov, ktoré má zabezpečovať matka žalobkyne. K uvedenému bolo pristúpené, nakoľko sa žalovaný snažil prostredníctvom maloletého dieťaťa žalobkyňu prenasledovať. Žalobkyňa je tej mienky, že žalovaný stále nespracoval rozchod, pričom ako vyplýva z popísaných skutočností, má tendenciu k agresívnemu a násilnému správaniu. Neodkladné opatrenie žalobkyňa žiada s ohľadom na skutočnosť, že žalobkyňa je obeťou trestného činu.

3. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa priložila rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/137/2020, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/11/2021, lekársku správu z psychiatrickej ambulancie Poprad.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

Podľa § 324 ods. 1, 3 Civilného sporového poriadku pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 Civilného sporového poriadku, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby

f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje,

g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená,

h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

Podľa § 328 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

Podľa § 328 ods. 2 Civilného sporového poriadku o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu.

Podľa § 329 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania

Podľa § 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prevej inštancie.

Podľa § 330 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

Podľa § 332 ods. 2 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. e) je vykonateľné jeho vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

Podľa § 333 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

Podľa § 334 Civilného sporového poriadku, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

Súd dospel k záveru:

Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo aj je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Potreba úpravy pomerov musí byť bezodkladná, čo zahŕňa v sebe prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody, či inej ujmy, dochádza k porušovaniu, alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať sa o konečnú ochranu. Je preto nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o dôvodnosti (pravdepodobnosti) nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana a trvaní nároku.

Pre neodkladné opatrenie platí, že navrhovateľ musí uviesť a opísať všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Opísaním rozhodujúcich skutočností navrhovateľ musí preukázať z čoho, teda z akých okolností, vyvodzuje svoj nárok na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom rozhodujúce skutočnosti musí náležitým spôsobom osvedčiť. Pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je potrebná taká miera dôkaznej istoty, ako pre vydanie rozhodnutia vo veci samej, pričom prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. Dôkazné bremeno, resp. bremeno osvedčenia spočíva výlučne na navrhovateľovi neodkladného opatrenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia posudzuje súd len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených listín. Neodkladným opatrením by taktiež nemalo dochádzať k zásahu do práv nad nevyhnutnú mieru.

Ust. § 325 ods. 2 písm. f), g), h) CSP umožňuje súdu v rámci neodkladného opatrenia uložiť strane zdržanie sa určitého konania v súvislosti s ochranou integrity ohrozenej osoby, keď existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený jej život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme násillia, a to aj násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrážovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Pri týchto neodkladných opatreniach musí mať súd osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa/žalobcu konaním protistrany. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ/žalobca spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným prehlásením tretej osoby v pozícii svedka, písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a podobne (porov. Števček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1098). Zavedenie týchto zákonných ustanovení do vnútroštátnej poriadku SR bolo dôsledkom implementácie Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č.606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach (ďalej už len Nariadenie č. 606/2013). Nariadenie č. 606/2013 sa vzťahuje na ochranné opatrenia nariadené v záujme ochrany určitej osoby, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený jej život, jej telesná alebo duševná integrita, osobná sloboda, bezpečnosť alebo sexuálna integrita. Nariadenie č. 606/2013 dopĺňa Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012 (ďalej už len Smernica č. 2012/29), ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov, a ktorou sa zabezpečuje prístup obetí trestného činu k riadnym informáciám a podpore. Skutočnosť, že na určitú osobu sa vzťahuje ochranné opatrenie nariadené v občianskych veciach, nebráni tomu, aby sa táto osoba považovala za „obetu“ aj v zmysle Smernice č. 2012/29. Rozsah pôsobnosti Nariadenia č. 606/2013 patrí do oblasti justičnej spolupráce v občianskych veciach a vzťahuje sa len na ochranné opatrenia nariadené v občianskych veciach, pričom na ochranné opatrenia

prijaté v trestných veciach sa vzťahuje Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/99/EÚ z 13. decembra 2011 o európskom ochrannom príkaze. Podľa článku 3.1 Nariadenia č. 606/2013 ochranné opatrenie je akékoľvek rozhodnutie v občianskoprávných veciach bez ohľadu na jeho názov, nariadené vydávajúcim orgánom členského štátu pôvodu v súlade s jeho vnútroštátnym právnym poriadkom, ktorým sa osobe predstavujúcej riziko ukladá jedna alebo viacero nasledujúcich povinností s cieľom chrániť inú osobu, ak môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita tejto inej osoby. Primárnym účelom takéhoto ochranného opatrenia je poskytnutie okamžitej a efektívnej súdnej ochrany „obeti“ v zmysle Smernice č. 2012/29 pred akoukoľvek formou násillia. Právo nebyť vystavený násilliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným právom, ktoré vyplýva nie len z Ústavy SR, ale aj z mnohých ďalších medzinárodných zmlúv, ktorými je SR viazaná, medzi ktoré patrí aj napr. Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských a základných práv a slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násillia páchaného na ženách, a iné.

Ust. § 325 ods. 2 písm. f) citovaného zákona, výslovne vyžaduje, aby žalovaný výslovne ohrozil telesnú alebo duševnú integritu žalobkyne. V obmedzeniach podľa písmen g), h) stačí osvedčiť, že telesná a duševná integrita žalobkyne by konaním žalovaného mohla byť ohrozená.

Osvedčenie ohrozenia alebo možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Ohrozenie alebo možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity sa v takomto prípade preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené.

Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzoval súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či žalobkyňou tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov (princíp opodstatnenosti), či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha (princíp efektívnosti), a či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality) (porov. Števček, M., Ficová, S. P., J. Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, str. 1092).

V súdnej veci žalobkyňa primárne žiada nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého účelom je eliminovať kontakt medzi ňou a žalovaným (zákaz priblíženia, zákaz vstupu do obydlija žalobkyne zákaz kontaktovať žalobkyňu písomne, telefonicky elektronicky) dôvodiac, že bola obeťou trestného činu.

Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

Z predložených listinných dôkazov má súd jednoznačne preukázané, že žalovaný bol právoplatne odsúdený a uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, 2 písm. b) Tr. Zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. Zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1, písm. a), ods. e) Tr. Zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 09.06.2020 v čase okolo 02:30 hod., pred vchodom do bytového domu na ulici H. J. XX M. C., pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol bývalú družku A. B., s ktorou predtým žili v spoločnej domácnosti a vychovávali spoločné dieťa obdobne ako manželia, pričom poškodená vyšla z bytu do chodby bytového domu na jeho žiadosť, následne ju vytiahol z chodby bytového domu pred vchod, kde sa začali hádať, na čo ju obžalovaný najmenej jedenkrát malou až stredne veľkou intenzitou buchol a zhodil zo schodov pred bytovým domom na chodník so živíčovým povrchom, pričom poškodená spadla na chrbát a hlavu, po útoku sama odišla preč do vchodu, čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenú A. B. otras mozgu stredne ťažkého stupňa, tržno zmliaždené rany hlavy v oblasti temena a záhlavia, zlomeninu prvého krčného stavca /zlomeninu predného oblúka obojstranne, zlomeninu zadného oblúka vpravo/, čiastočne vyklíbenie prvého krčného stavca (vyklíbenie medzi záhlavím a prvým krčným stavcom), šupinovité odlomenie kostného výbežku kosti záhlavia vpravo, vyklíbenie v mieste kĺbných plôch vľavo medzi stavcami 05-06, C6-C7, zlomeninu šiesteho krčného stavca, kompresívnu zlomeninu druhého, tretieho, štvrtého, piateho a šiesteho hrudného stavca – hornej prednej hrany mierneho stupňa, zlomeninu trťového výbežku piateho hrudného stavca, pomliaždenie driekovej oblasti vľavo, pomliaždenie ľavého bedrového kĺbu, pomliaždenie brucha vľavo, odreniny brušnej steny vľavo o veľkosti 8x8 cm, odreniny na II., III., IV. prste pravej ruky v oblasti

horného medziclánkového kĺbu, pomliaždenie a odreninu pravého a ľavého kolena, s dobou liečenia a práceneschopnosti podľa najzávažnejšieho poranenia, a to zlomeniny a vyklbenia prvého krčného stavca a zlomeniny šiesteho krčného stavca od štyroch do šiestich mesiacov a skutku sa dopustil aj napriek tomu, že dňa 17.04.2020 bol postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e/ Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená v rozkaznom konaní pokuta v sume 10,- €, číslo konania OU-SL-OVVS-2020/002956. Za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Z predložených lekárskejších správ od F. F. M. – psychiatricky vyplýva, že žalobkyňa absolvovala prvý krát psychiatrické vyšetrenie dňa 15.8.2022 a následne absolvovala kontrolné psychiatrické vyšetrenie v dňoch 29.9.2022, 23.1.2023, 20.6.2023. Dňa 19.5.2025 (cca po dvoch rokoch) absolvovala kontrolné psychiatrické vyšetrenie s tým, že: cit: „sa jej stav zhoršil, nakoľko sa bojí, ak vyjde ex von, nevie, čo má od neho čakať, aj zabiť ju môže, on je toho schopný...“

Súd posúdil návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia – t.j. všetky tri návrhy z vyššie uvedených hľadísk. Súd je toho názoru, že dva návrhy sú dôvodné a tretí nie je dôvodný. Medzi žalobkyňou a žalovaným existuje právny vzťah – títo sú bývalými partnermi a majú spoločné dieťa. Zároveň medzi nimi existuje aj vzťah páchatel'a násilného trestného činu a poškodeného týmto trestným činom. Z predloženého rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/137/2020 zo dňa 05. 03.2021 v spojení s rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/11/2021 zo dňa 01.06.2021 je preukázané, že žalovaný sa dopustil voči žalobkyňi násilného trestného činu zblíženia na zdraví a prečinu výtržníctva, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody 7 rokov a 4 mesiace. Taktiež má súd preukázané, že uvedenému skutku predchádzalo priestupkové konanie vedené voči žalovanému.

Súd vykonal lustráciu v registri ZVJS a zistil, že žalovaný sa v evidencii ZVJS už nenachádza.

Vo vzťahu k návrh v zmysle § 325 ods. 2 písm. f) CSP – aby žalovaný nevstupoval do bytu, kde ma žalobkyňa trvalý pobyt ako aj do bytu, ktorý aktuálne žalobkyňa obýva, súd uvádza, že žalovaný nemá k predmetným nehnuteľnostiam žiaden právny vzťah. Trvalé bydlisko žalovaného je na adrese E. F. X, B. G. a po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody nie je nevyhnutné, aby bol, alebo sa zdržiaval v domácnosti žalobkyne v podnájme resp. na adrese jej trvalého pobytu. Súd ma za to, že nariadením zákazu vstup do predmetných bytov, nie je žalovaný žiadnym spôsobom dotknutý na svojich právach a nevzniká mu tak žiadna ujma. Na druhej strane žalobkyňa môže mať objektívne dôvodnú obavu o svoju telesnú a duševnú integritu, ak by žalovaný vstúpil do predmetných nehnuteľností. Žalovaný sa v minulosti dopustil násilnej trestnej činnosti voči žalobkyňi, ktorou už ohrozil a porušil jej telesnú a duševnú integritu. V tejto súvislosti súd uvádza, že právo na ochranu života a zdravia, ktoré je násilníkom ohrozované, má absolútnu povahu, pričom je silnejšie aj ako právo násilníka na obydlie, resp. pokojnú detenciu majetku. V danom prípade však nariadeným neodkladným opatrením dokonca nie právo žalovaného na obydlie, resp. pokojnú detenciu, nie je dotknuté.

Vo vzťahu k návrhu zákazu priblíženia sa menej ako na 20 metrov, s výnimkou procesných úkonov v civilnom súdnom konaní, v trestnom konaní a v priestupkovom konaní, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho účasti pri týchto úkonoch - § 325 ods. 2 pís. h) CSP, platia totožné dôvody ako sú uvedené vyššie. Navyiac k trestnému činu došlo na ulici H. J. XX, C., kde predtým žalovaný žil v spoločnej domácnosti so žalobkyňou. Keďže ide o bývalých partnerov, nie je nevyhnutné, aby sa žalovaný k žalobkyňi približoval. Uložený zákaz mu nebráni viesť riadny život bez obmedzení v neprítomnosti žalobkyne. Podľa tvrzení žalobkyne, žalovaný má upravený styk s ich spoločným maloletým synom prostredníctvom videohovorov, ktoré má zabezpečovať matka žalobkyne, teda nariadením tohto obmedzenia žalovanému nebude bránený a zamedzený styk s mal. synom.

Z uvedených dôvodov súd nariadil neodkladné opatrenie – zákaz priblíženia sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov s výnimkou účasti v civilnom súdnom konaní, v trestnom konaní a v priestupkovom konaní, a to v rozsahu nevyhnutnom na účasti pri týchto úkonoch, a zákaz vstupovať do obydlia žalobkyne, a to do bytu č. 25 na 4. poschodí na ul. H. XX, C. ako aj do bytu č. 6 na 3 poschodí v mieste trvalého pobytu žalobkyne na I. C. J. XXXX/X, C..

Žalobkyňa požadovala, aby súd uložil žalovanému i zákaz kontaktovať sa s ňou písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo iným prostriedkami s výnimkou vecí týkajúcich sa starostlivosti

o maloletého syna N., v zmysle § 3325 ods. 2 písm. g) CSP, čo však súd nepovažuje za dôvodné. Žalobkyňa neosvedčila, aby s ňou žalovaný počas výkonu trestu odňatia slobody resp. po jeho prepustení komunikoval, takým nežiadúcim spôsobom, aby zasahoval do jej telesnej alebo duševnej integrity, preto návrh v tejto časti zamietol.

Čo sa týka časového obmedzenia, žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia výslovne žiadala, aby ňou žiadané obmedzenia boli žalovanému uložené po dobu 36 mesiacov bez bližšej špecifikácie. Súd pri rozhodovaní o tejto otázke nie je viazaný návrhom a časové obmedzenie môže vyjadriť aj v prípade, ak sa ho navrhovateľ výslovne nedomáha. Rozhodnutie, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určitý čas, môže byť vyjadrené exaktne (do konkrétneho dátumu, do uplynutia stanovenej lehoty od doručenia a pod.), všeobecne (napr. do právoplatného skončenia konania vo veci samej) alebo kombinovane (napr. do uplynutia stanovenej lehoty od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej). Akékoľvek časové obmedzenie neodkladného opatrenia vo svojej podstate limituje súdnu ochranu, ktorá je navrhovateľovi poskytovaná. Výnimkou je iba prípad, ak sa samotný navrhovateľ domáha nariadenia neodkladného opatrenia iba na určité časové obdobie. Vzhľadom na to, že žalobkyňa v návrhu výslovne žiadala nariadiť neodkladné opatrenie na dobu 36 mesiacov, súd tento návrh akceptoval, pričom nevzhladol žiaden dôvod na zúženie skrátenie doby trvania neodkladného opatrenia.

Toto neodkladné opatrenie zanikne uplynutím času, na ktoré bolo nariadené (§ 333 CSP) alebo môže byť zrušené postupom podľa § 334 CSP, podľa ktorého súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Na podanie návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia je legitimovaná nielen osoba, ktorej bola neodkladným opatrením uložená povinnosť (aj spočívajúca v dodržovaní zákazu), ale aj samotný navrhovateľ neodkladného opatrenia.

V predmetnej veci súd neuložil žalobkyni povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej (§ 336 ods. 1 CSP), pretože týmto neodkladným opatrením sa podľa názoru súdu dosiahla úprava pomerov medzi stranami v požadovanej miere. Súd má za to, že toto neodkladné opatrenie postačuje na poskytnutie plnohodnotnej súdnej ochrany v rozsahu vymedzeným samotným účelom tohto neodkladného opatrenia a v podstate procesne konzumuje vec samu. Z tohto dôvodu nepovažoval uloženie povinnosti podať žalobu vo veci samej (s identickým obsahom) za opodstatnené. V tejto súvislosti (neuloženie povinnosti žalobkyni podať žalobu vo veci samej) súd odkazuje napr. na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/90/2021-59 zo dňa 26.11.2021, v ktorom odvolací súd uviedol, že „podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nemusí byť nasledovaný žalobou, vydané neodkladné opatrenie konzumuje vec samu a prostredníctvom jeho účinkov možno dosiahnuť aj trvalú úpravu pomerov medzi účastníkmi. Je v záujme oboch účastníkov konania, ktorých vzájomné vzťahy sú natoľko narušené, že sa vzájomne osočujú, aby sa eliminoval osobný kontakt, ktorý by mohol viesť k násilným prejavom možno až s fatálnymi následkami. Počas trvania účinkov neodkladného opatrenia sa môže protistrana domáhať jeho zrušenia pre odpadnutie dôvodov, ktoré pôvodne viedli k jeho nariadeniu (§ 334 CSP).“

V záujme rovnosti sporových strán a zabezpečenia adekvátnej ochrany práv a oprávnených záujmov osôb, proti ktorým neodkladné opatrenie smeruje (žalovaný), súd v súlade s § 337 ods. 1, 2 CSP poučil vo výroku IV. tohto uznesenia žalovaného o možnosti podania žaloby vo veci samej. Žalovaný má v prípade zmeny okolností, či skorého upokojenia situácie, možnosť žiadať o zrušenie tohto neodkladného opatrenia, prípadne žiadať od žalobkyne ako žalovanej náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia (nariadeného napríklad na základe žalobkyňou v návrhu uvádzaných tvrdení, ktoré by sa preukázali ako nepravdivé) vznikla.

Trovy konania:

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobkyňa bol úspešná v časti nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f) a h) CSP a žalovaný vo zvyšku (pokiaľ ide o zamietnutie návrhu podľa § 325 ods. 2 písm. g) CSP). Vzhľadom na čiastočný úspech oboch strán sporu súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie (§ 357 písm. d/ CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Toto neodkladné opatrenie je vykonateľné dátumom jeho doručenia.